

ובמקנה הבקר ובזומרים יינה לב כלוחם בכל מקניהם
בשנה ההיא ותתב השגה ההור ייבאו אליו בשני
השנה ויאמרו לו לא נצד מאדני כי אם תכ הכסה
וימקנה בהמה אל אדני לא נשאר לפניך אדני בלאך
אם גויתנו יאדמתנו לכה נכוות לעריך גם אנדו גן
אדמותנו קנה אתנו ואת אדמתנו כלוחם וניה אנית
יאדמתנו עבדים לפרעה ותץ זרע ונזיה ולא נכוות
והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרי מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
תרעב ותדי הארץ לפרטיה את העם העברי אתו
לעיר מוקצת אובל מצרים ועד קצטו רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חזק לכוהנים מאת פרעה ואכלו
את חזק אשר נתן לה פרעה על כן לא מכרי את
אדמותם ויאמר יוסף אל העם ה' קניתי אתכם הוי
את אדמתכם לפרטיה הא לכוב זרע וירעתם את
האדמה והיה בתבואה וגחתם זומישית לפרטיה
וأربع הידת יהיה לכם לזרע השדה ולא כלכם ולאשר
בתיכם ולא כל נפקם ויאמרו ה' ירדו לנו נמצאים
בעיני אדני והיינו עבדים לפרטיה וישב אתה יוסף
כחך עד היום הזה על אדמת מצרים לפרטיה לחמש
רק אדמת הכהנים לברכם לא היה לפרטיה וישב
ישראל בארץ מצרים בארץ גשׂו יאחו בהייסרו
וירבו מאד ויהי יעקב בארץ מצרים שביע עשרין
שנה ויהי יכול יעקב שני ציוו שבע שנים וארבעים
ומאה שנה ויקרבו ממי ישראל למות ויקרא לבן
ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חוץ בעניר שיב נא
ידך התחזיר כי ישית עמידי חסך יאמת אל נא
תקברני במצרים ושבתי עם אבתי ועשה נני
וכויתריך וקברתני בקברתם ויאמר אני עשה
בדברך ויאמר השבעה לי יישבע לו ויעשה לך
ישראל על ראש המטה

ויהי אוצר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
וזלה ויקח את עבידי בפי עמו את מנשה ואת אפרים
ויאדר ליעקב ניאור דוד הושיב בדור הראשון יונתן